

«ДО ТЕБЕ, УКРАЇНО, СТРУНА МОЯ ПЕРША ОЗВЕТЬСЯ»

У Ярославичах урочисто відзначили 130-річний ювілей Лесі Українки

Сто двадцять літ тому Чекно та Городниця не знали - не відали, що своїми відвідинами їх ошчасливила майбутня гордість України, людина, яка прославить українську націю на весь світ, Лариса Петрівна Косач.

У десятирічному віці Леся разом із мамою та сестрами приїхала, щоб зібрати перлини народної творчості із вуст селян. Уже тоді почав формуватися творчий характер поетеси, уже тоді із Божої іскри розгорявся її талант.

(Закінчення на 3 стор.).

(Закінчення. Поч. на 1 стор.).

Іонус легенда про те, що Бог, створивши людину і побачивши її досконалість, вирішив подарувати їй щось незвичне. Таким незвичним став талант. Але щоб він не доставляв людині без будь-яких старань, Бог заховав цей талант у найпотаємнішому місці. Ні, не на найвищій горі чи в найглибшій глибинці. І там не так вже й важко відшукати приховане.

Заховав на дні людського серця. Як часто дехто шукає талант (і не тільки творчий, а насамперед талант любові, добра, людяності) - і не знаходить його впродовж усього життя.

Леся Українка віднайшла його відразу. І примножила поетичним словом настільки, що світ від цього слова, справді, і подобришав, і повітлішав, і пройнявся духом свободи.

Леся Українка, пишучи

жаючими послухати слово про Леся, доторкнулися душею до прекрасного світу мистецтва. Адже голова райдержадміністрації Сергій Костючко пообіцяв Ярославам «привезти» концерт із найкращих самодіяльних митців району. Він свого слова дотримав і сам, як глядач, ще раз пройнявся радістю за те, що Млинівщина має такі таланти.

А перед музикою було слово. Слово про геніальну

ти поезію жінки? Звичайно ж, жінка-поетка. Письменниця рівненчанка Неоніла Диб'як (до речі, наша землячка, уродженка села Мошків), виступаючи, буквально полонила слухачів своїм тонким світобаченням ролі та покликання Лесі Українки змінити життя на краще, побудувати взаємовідносини на засадах щирості та щед-рості.

До слова про геніальну українську письменницю

вещь прекрасних мелодій. Ще один віртуоз В'ячеслав Лук'янчук демонстрував свій хист у грі на сопілці. Аж здригалося серце від гучного, а водночас трепетного голосу Володимира Шумейку, коли він декламував поезію Шевченка.

Співачка Іванка Місюк теж проникла у серце кожного слухача - насамперед щирою мелодійністю. Хор під керівництвом Аркадія Міліневського заспівав аж ніяк

Костючко. А ще вона свою приязнь і любов до літератури, до мистецтва, до тих, хто їх пропагує, висловила цілим «морем» «живих» букетів.

Ці квіти були як символ вдячності тим, хто пропагує національну українську ідею, а найбільше - як символ вдячності самій Лесі Українці, котра «на вітвар рідного краю поклала все, що мала - і талант, і серце, і свої недовгі дні».

Євген ПАВЛЕНКО.

«ДО ТЕБЕ, УКРАЇНО, СТРУНА МОЯ ПЕРША ОЗВЕТЬСЯ»

свої геніальні поезії, безперечно, хотіла бути популярною у колі шанувальників ліричних мотивів. Але насамперед вона хотіла бути корисною для народу. Із такого виміру сучасники оцінювали її величній, але водночас страдницький шлях.

Літературне свято у Ярославічах з нагоди 130-річного ювілею Лесі Українки якраз і мало за мету ще раз проникнути у найпотаємніші закутки Лесино слова, усвідомити сутність її духовного подвигу.

На захід зібрався люд не тільки з Ярославічів та навколишніх сіл. Незважаючи на морозну погоду, прибули гості із Млинова, Рівного, Луцька. Затишний теплий зал місцевого будинку культури був переповнений ба-

доньку Волині.

Відкриваючи торжество, сільський голова Леонід Іващук, зокрема, зауважив, що, починаючи із сторіччя авторки «Лісової пісні», у Ярославічах стало традицією широким загалом відзначати кожен її ювілей. І це дає змогу на відміну від років, які віддаляють нас від вікопомного дня народин (25 лютого 1871 р.), щоразу наближувати поезію Лесі Українки до свого серця.

Пристрасною була промова про поетесу заступника голови райдержадміністрації Людмили Мартинові. Аналіз життєвого та творчого шляху, незламність духу у боротьбі з підступною хворобою, вплив Лесиної поезії на формування національної свідомості - усе

долучився також директор Ярославицької школи Віктор Посільський. Про вшанування пам'яті, про духовні надбання йому було що сказати, адже останнім часом навчальний заклад, дійсно, проводить неоціненну роботу, щоб долучити молодь до розуміння суті «Лісової пісні», «Одержимої», «Досвітніх вогнів» тощо.

Як поетичне слово може допомогти перебороти біду та нужду, як самі ми прагнемо пізнати історію, як до возвелчення історії рідного краю долучилася Леся Українка - про це говорив на літературному вечорі член Національної Спілки письменників України Євген Цимбалюк.

А потім Ярославицький будинок культури потонув у

не гірше від знаменитого хору Верьовки. Порадували і танцюристи, і гумористи. Окрасою концерту була її ведуча Світлана Савицька. Одне слово, концерт вдавсь на славу. Він для Ярославічів став справжнім культурним відкриттям.

- Боже мій, аж не віриться, що ці артисти не з Києва. Та вони нічим не гірші од столичних талантів, - так захоплює реактував після концерту директор Ярославицького сільгоспідприємства Микола Шумивода.

- Наш край, наша земля, дійсно, багаті на таланти. І в минувшину, і тепер. І якби усі прилучалися до слова, до пісні так, як, принаймні, сьогодні, якби тягнулися до прекрасного, а не до зневіри, зневаги, ворожби, це було б

ного ювілею Лесі Українки якраз і мало за мету ще раз проникнути у найпотаємніші закутки Лесиноного слова, усвідомити сутність її духовного подвигу.

На захід зібрався люд не тільки з Ярославичів та навколишніх сіл. Незважаючи на морозну погоду, прибули гості із Млинова, Рівного, Луцька. Затишний теплий зал місцевого будинку культури був переповнений ба-

ного дня народина (23 лютого 1871 р.), щоразу наближувати поезію Лесі Українки до свого серця.

Пристрасною була промова про поетесу заступника голови райдержадміністрації Людмили Мартинової. Аналіз життєвого та творчого шляху, незламність духу у боротьбі з підступною хворобою, вплив Лесиної поезії на формування національної свідомості - усе це сприймалося залом із зацікавленістю.

Яскравим доповненням до характеристики Лесі Українки як духовного визначальника національної літератури став виступ голови Рівненської обласної організації Національної Спілки письменників України Степана Бабія. Його вірш майже тридцятирічної давності про дружбу поетеси із Ольгою Кобилянською, про вибір життєвих цінностей, прозвучав актуально і нині.

Хто може краще зрозумі-

вогнів» тощо.

Як поетичне слово може допомогти перебороти біду та нужду, як самі ми прагнемо пізнати історію, як до возвеличення історії рідного краю долучилася Леся Українка - про це говорив на літературному вечорі член Національної Спілки письменників України Євген Цимбалюк.

А потім Ярославичий будинок культури потону в розмаїтті мистецьких талантів. Аматори художньої самодіяльності із Млинова, дійсно, представили концерт, який приніс усім велику душевну насолоду. Чого, приміром, вартий лише спів таких солістів, як Вадим Балас, Микола Муляр, Василь Литвинчук, Володимир Євтух! Чимало вигуків «браво» заслужила своїм чарівним співом Ніна Афонікова. Вкотре був на висоті млинівський «Табачник» Михайло Юрченко, композитор, керівник оркестру, викона-

та вони нічим не граш од столичних талантів, - так захоплююче реагував після концерту директор Ярославицького сільгосп підприємства Микола Шумивода.

- Наш край, наша земля, дійсно, багаті на таланти. І в минувшину, і тепер. І якби усі прилучалися до слова, до пісні так, як, принаймні, сьогодні, якби тягнулися до прекрасного, а не до зневіри, зневаги, ворожби, це було б гідним і най-

кращим підтвердженням славних духовних заповітів Лесі Українки, - ось такий висновок зробила з приводу проведеного заходу керівник ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Алла

